

Núm. de Protocol: AD-0296-3/08
TSA: 122/08

S E N T È N C I A N Ú M . 98-2009

PARTS:

Apel·lant: V.S.A.
Representant: C.S.M.
Advocat: C.M.

Apel·lant: HBLE. COMÚ D'ANDORRA
Representant: C.F.
Advocat: C.a.

Apel·lada: M.I. GOVERN (CTU)
Representant: S.V.
Advocat : G.L.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 11 de desembre de 2009

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0296-3/08.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 5 de novembre de 2008 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar les demandes acumulades que havia formulat l'entitat "V.S.A." contra el M.I. Govern i l'Hble. Comú d'Andorra la Vella, en què sol·licitava inicialment que s'anul·lés la resolució desestimatòria presumpta per silenci administratiu i, posteriorment, la resolució expressa del recurs d'alçada interposat davant de la Comissió Tècnica d'Urbanisme contra l'acord d'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme de la Parròquia d'Andorra la Vella.

2n.- La representació de la societat agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles, en el qual reitera la seva pretensió de què es classifiquin com a sòl urbà consolidat els terrenys de la seva propietat que han estat inclosos dins la unitat d'actuació PP-SUR-32 com a sòl urbanitzable. Considera que ha quedat acreditat de forma suficient que la finca disposa dels serveis bàsics que contempla l'article 25 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

3r.- La representació de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella ha interposat igualment recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal *a quo*, si bé el seu objecte queda limitat a sol·licitar que s'imposi a la societat agent el pagament de les costes causades en ambdues instàncies.

4t.- Cadascuna d'aquestes parts va contestar el recurs formulat per la contrària, i així ho va fer també la representació del M.I. Govern, que sol·licità la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

5è.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 25 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, en la redacció que li va donar la Llei 8/2006, de 21 de juny, disposa que "constitueixen sòl urbà consolidat, i així han de ser qualificats pel Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, tots aquells terrenys que disposin almenys d'accés rodat i dels serveis d'aigua potable, evacuació d'aigües residuals o un sistema homologat de depuració, i subministrament d'energia elèctrica, per servir les necessitats de les edificacions o instal·lacions previstes pel planejament".

Segons l'article 7.1.a) del Reglament urbanístic, que desenvolupa el precepte anterior, constitueixen el sòl urbà, entre d'altres, els "terrenys amb urbanització consolidada pel fet de posseir els serveis urbanístics bàsics d'accés rodat, aigua potable, evacuació d'aigües residuals o un sistema homologat de depuració i subministrament d'energia elèctrica. Les característiques d'aquests serveis urbanístics bàsics han de ser les adequades per servir les necessitats de les edificacions i els usos previstos pel planejament".

Per la seva banda, l'article 8.1.1 del Reglament urbanístic disposa que "el sòl urbà consolidat està integrat pels terrenys que disposen dels serveis urbanístics bàsics i que el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial ordena directament, sense remetre a l'aprovació ulterior de planejament derivat, i en conseqüència inclou en una unitat d'actuació de gestió directa. Tanmateix, no s'exclou la necessitat de planejament derivat en sòl urbà consolidat en els casos en què pel seu estat de conservació, algunes àrees hagin de ser objecte d'operacions de renovació".

També resulta especialment rellevant l'article 7.2 del Reglament urbanístic, segons el qual la construcció de carreteres i vials de connexió entre poblacions no atorga per sí mateixa a les finques confrontants la condició de sòl urbà.

Com ja va declarar la sentència d'aquesta Sala núm. 37-2008, de 5 de maig, quan un instrument de planejament inclou un terreny en una unitat de sòl urbanitzable, "la substitució d'aquesta adscripció per la classificació del terreny com urbà i a més urbà consolidat, si aquesta pretensió es basa en l'existència dels serveis urbanístics bàsics, passa per una activitat probatòria, en seu judicial, molt precisa i a càrrec de qui la demana. Aquesta activitat consisteix en identificar, amb la demanda, la superfície dels terrenys dels quals es demana la classificació, situant-los exactament sobre els plànols i en demostrar que són els terrenys els que disposen dels serveis bàsics adequats". A més, cal exposar "quin és el grau de

compliment de les càrregues urbanístiques que ha de suportar tot terreny en el procés de transformació del sòl i la viabilitat econòmica de la unitat d'actuació del sòl urbanitzable un cop perduda la porció de terreny que per raó de la nova classificació se n'hagi de separar”.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, la part agent acredita que en els terrenys de la seva propietat es troba aixecat un edifici comercial, que va ser autoritzat “a títol provisional i a precari, per una duració màxima de cinc anys”, segons resulta de la corresponent resolució comunal de 2 de febrer de 1994. Al mateix temps, acompanya una sèrie de rebuts de les companyies subministradores d'aigua i electricitat, dels quals resulta que l'edifici disposa d'aquests serveis, mentre que l'accés rodat i l'evacuació d'aigües residuals es duria a terme per l'avinguda d'Enclar, a la qual dona front.

Tanmateix, aquests elements probatoris han de ser considerats insuficients, tal com afirma la sentència apel·lada, ja que només demostren l'existència d'uns serveis adequats a la dimensió de l'edifici “provisional i desmuntable” que actualment existeix, però de cap manera són indicatius de què puguin servir les necessitats de les edificacions i els usos previstos pel planejament, d'acord amb el que disposen els articles 25 de la Llei d'ordenació del territori i urbanisme i 7.1.a) del Reglament urbanístic, als quals abans s'ha fet referència.

En conseqüència, s'ha de concloure que no concorren els supòsits de fet que justifiquin la classificació dels terrenys litigiosos com a sòl urbà consolidat, per la qual cosa procedeix desestimar el recurs d'apel·lació que formula la part agent.

Quart.- La impugnació que formula l'Hble. Comú d'Andorra la Vella pretén que s'imposin a l'agent les costes de la primera instància, en considerar temerària la formulació de la demanda. Aquesta pretensió no pot ser acollida, atès que ha existit una efectiva controvèrsia sobre la interpretació i aplicació de l'article 25 de la Llei d'ordenació del territori i urbanisme i de les normes correlatives del Reglament urbanístic. En conseqüència, la demanda no pot ser qualificada de temerària.

De la mateixa manera, no s'aprecia temeritat ni mala fe en cap de les parts que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar els recursos d'apel·lació que interposen les respectives representacions de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella i de l'entitat "V.S.A.", ambdós contra la sentència dictada el 5 de novembre de 2008 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa